

59

VIIKONLOPPU- LOMALLA SEVILLASSA

Andalusian pääkaupunki on täynnä tarinoita ja historiaa. Jos aikaa on vähän, laajasta tarjonnasta kannattaa valita parhaat päältä.

TUULEN VIEMÄNÄ

Naispurjehtijat ry
purjehti Kroatiasta
Benalmádenaan.
Merimatka oli
unohtumaton.

TÄSSÄ LEHDEN NUMEROSSA

matkustamme punaisella merkittyihin kohteisiin.

64

Naisvoimin pitkin ja poikin **VÄLIMERTA**

Naispurjehtijat ry:n kokeneet purjehtijat pääsivät ensimmäisinä naisina Purjelaivasäätiön historiassa päällystään kookkaalle Swan 65 -alukselle. Näyttävällä purjeveneellä he purjehtivat vuonna 2015 Kroatian Splitistä Maltaan ja Sardinian kautta aina Benalmádenaan saakka.

Teksti **Raija Alapeteri** Kuvat ja blogitekstien kirjoittajat **Maarit Jaanti, Paula Rissanen, Anu Kuoppala, Pia Antila, Sirpa Karjalainen, Bettina Sångbom, Mirja Rosenberg, Kirsi Suvilehto, Riikka Asplund ja Raija Alapeteri**

Vuonna 2012 Naispurjehtijat ry -seuramme kokeneet naisseilorit saivat ajatuksen osallistumisesta Purjelaivasäätiön Swan 65 -purjehdukselle Kööpenhaminan ja Uudenkaupungin välille. Purjehduksesta innostuneena kokeneimmat hakeutuivat aluksen tyyppikoulutukseen seuraavana kesänä. Koulutuksessa tutustuimme aluksen ominaisuuksiin, tekniikkaan, huoltoon ja sen käsittelyyn.

Alus on kookas verrattuna purjeveneisiin, joilla normaalisti kotivesillä purjehdimme. Swan on 65 jalkaa eli 20 metriä pitkä, kun useimmiten purjehdimme 8–10-metrisillä veneillä. Tavoitteena oli, että saisimme omasta seurasta säätiön hyväksymän naiskipparin ja perämiehen – ja se onnistui.

Naiskippari ja naispuolinen perämies hyväksyttiin ensimmäistä kertaa Purjelaivasäätiön historiassa 65 jalkaisen Swanin päällystään.

Kesällä 2014 testasimme alusta nimeltään SY Vahine parin viikon ajan kotivesillä naisporukalla.

Olimme kaikki ennestään jo purjehduskärpäsen puraisemia, mutta näin uljaalla aluksella meillä ei ollut aikaisemmin mahdollisuutta purjehtia. Varasimme tuon aluksen seuraavalle syksylle 2015 viideksi viikoksi. Naispurjehtijat – Sailing Ladies ry purjehtisi aluksen Kroatian Splitistä

Maltaan ja Sardinian kautta Málaga Benalmádenaan.

30 naisen purjehdus

Jaoin viisi purjehdusviikkoa kolmeen osaan. Ensimmäinen osuus oli viikon lomapurjehdus Kroatiassa Splitin edustan saaristossa 28.9.–4.10. ja toinen osa oli kahden viikon siirtopurjehdus 5.–17.10. Splitistä Maltalle. Kolmas osa oli kahden viikon siirtopurjehdus 18.–31.10. Maltalta Espanjaan, Benalmádenan *Puerto Marinaan*.

Kymmenen paikkaa kolmelle eri osuudelle jaettiin ilmoittautumisjärjestyksessä ajatuksella, että mahdollisimman moni seuramme jäsenistä, joita oli tuolloin lähes 400, pääsisi osallistumaan huimaan seikkailuun.

Toinen naisisto matkalla Maltalle. Hillevi Laitio (vas.) tähyttää, ruorissa on Taru Salo. Kuvassa myös Riitta Reingoldt ja Annika Grönlund.

Tavoitteena oli, että saisimme omasta seurasta säätiön hyväksymän naiskipparin ja perämiehen – ja se onnistui.

Naisistot vaihtuivat Splitissä ja Maltalla, joten 30 naista sai kokea nämä ikimuiset retket.

Keväällä 2015 aloitimme tutustumiset tiimien jäseniin, joista kaikki eivät tunteneet toisiaan. Kartoitimme myös eri osuuksille ilmoittautuneiden naisten vahvuudet ja osaamistason, joiden perusteella muodostimme niin sanotut kolmen hengen tiimit. Jokaisessa tiimissä piti olla tietty määrä osaamista.

Myöhemmin kesällä jatkoimme valmistautumista reittisuunnitelmien tekemisellä ja ruokahuollon suunnittelulla. Tutustuimme turvallisuusasioihin, luimme purjehdusoppaita ja kokoonnuimme illanistujaisiin, joissa kokeneimmat jakoivat oppejaan. Tunnelma oli kihelmöivän odottava.

Odotus päättyi syyskuun lopulla

Voi sitä autuutta, kun pääsimme ulos Splitin *Marina Kastela* -satamasta.

Riemuhuudot kajahtivat, kun saimme täydet purjeet – isopurjeen, mesaanin, genuan ja fokan – vetämään kokka kohisten kohti Hvarin saarta. Huikea lomapurjehdusviikko oli alkanut.

Laiturilla seisoo satamamies huitomassa meille paikkaa. 20-metrinen, pitkäkölinen alus olisi nyt saatava peruutettua laituriin kahden veneen väliin. Syke nousee, tuuli painaa paaran puolelta. Ennakoin tuulen, sopivasti vauhtia, keulapotkurit kehiin ja naps, se on siinä. Mooring-köydet keulaan ja perä kiinni laituriin. Huh, mikä onnistumisen tunne. Naisisto osaa hommansa. Näytimme laiturikansalle, että näin se menee. Eka kerta tällä naisistolla – ja massiivisella purjealuksella perä edellä laituriin. Ruotsalaisten naapureiden ihastelu "You have a beautiful boat and you are brave women!"
(Raija ja Maarit)

Ensimmäisen viikon reitit suunnittelimme perämies **Maaritin** ja naisiston kanssa yhdessä lomapurjehdusteemalla huomioiden tuulien suunnat ja rantautumismahdollisuudet isolle Swanillemme. Kiertelimme saaria ja yöyimme lahdukoissa.

Purjehdimme reitin Korčula–Lastovo–Šćedro–Vis–Milna ja lopuksi päädyimme takaisin Splitin läheisyyteen Trogirin ACI Marinaan.

Kohti Maltaa

Edellisen viikon seilorinaiset pakkasivat tavaransa ja lensivät Suomeen, ja kym-

Auringonlaskut ja nousut olivat uskomattoman kauniita pilvettöminä iltoina ja aamuina. Yöt olivat kuitenkin sysimustia ilman kuuta.

menen innokasta, uutta purjehtijanaista valtasivat aluksen. Ruokatäydennysten jälkeen pääsimme taas merelle, aluksi kohti Dubrovnika.

Tälle osuudelle sisältyi viisi yönylipurjehdusta. Ne olivat syy, miksi tämä naisisto oli ilmoittautunut juuri tälle purjehdusosuudelle. Odotukset olivat korkealla, kun tavoitteena oli olla 17. lokakuuta Maltalla.

Mukavaa menoa iltauringossa kohti Ibiza.

Ensimmäinen kahden vuorokauden yönylipurjehdus alkoi Dubrovnikista. Pimeäpurjehdukseen valmistauduimme ennakkoon päivittämällä kipparin johdolla reittisuunnitelman huomioimalla sääennusteen.

Kertasimme tähytyksen merkityksen ja turvallisuuteen liittyvät asiat, kuten turvavaljaiden ja elämänlangan käytön. Teimme eväät yövuorolaisille jääkaappiin ja kuumaa juotavaa termokseen.

Vahtivuorot kiersivät tiimeittäin laaditun vuorotaulukon mukaisesti, kello 21–24, 00–03, 03–06 ja siitä eteenpäin kolmen tunnin vaihdoilla.

Tiimityyppejä oli kolmenlaisia. Keittiötiimi huolehti muonituksesta ja aluksen siisteydestä, kansitiimi vastasi veneen kulkuun liittyvistä tehtävistä kannella, kuten ohjaamisesta, purjeiden säätämisestä, tähyttämisestä ja navigoinnista, ja vapaavuorossa oleva tiimi lepäili. Kansitiimin tukena

oli aina perämies tai kippari vastaamassa aluksen turvallisesta etenemisestä.

Unohtumattomia hetkiä joka päivä

Auringonlaskut ja nousut olivat uskomattoman kauniita pilvettöminä iltoina ja aamuina. Yöt olivat kuitenkin sysimustia ilman kuuta.

Tuulen voimistuessa veneen ohjaaminen pimeässä aallokossa oli haastavaa. Eikä tavaroiden lentelytä sisätiloissa välttytty.

Istun naviskassa kirjaamassa koordinaatteja karttaan, samalla seurailen AISin avulla muiden alusten liikkeitä. Vene hyppää aalloilta. Tumps ja niin lähtee yöruokamme pottusalaatti pentteristä omaan lentoonsa, vaikka oli majoitettu tiskialtaaseen. Lätsähtää alassuin pentterin ovesta salongin puolelle ja leviää ympäriinsä. Öljyisiä perunoita joka puolella. Vinoshou voi alkaa. (Raija)

Kaksi vuorokautta kestäneen yhtäjaksoisen purjehduksen jälkeen nollasimme tilanteen Korfulla *Gouvia Marinassa* ja

valmistauduimme kolmen vuorokauden yhtämittaiseen purjehdukseen Maltalle.

Ruokatäydennykset, veden tankkaus, kaasupullojen osto, purjeiden, köysien ja koneen huolto ja tietenkin reittisuunnitelman tarkistus ja tuuliennusteet. Taisipa joku ehtiä tutustumaan Korfun vanhaan kaupunkiinkin.

Kolme päivää ja yötä merellä

Tiimit pyörivät sujuvasti vaihtain; keittiövahti, kansivahti, vapaavahti. Jokainen tiesi tehtävänsä. Ennestään toisilleen tuntemattomat seilorinaiset tiimiytyivät vahvaksi osaavaksi ryhmäksi. Iloisuus ja tekemisen meininki säteilivät yön pimeydessäkin.

Gourmet-ruokia syntyi pentterissä kelistä huolimatta, muun muassa kurpitsarisottoa, chili con carnea ja tortilloita, burgundinpataa, kalaa monessa muodossa ja paljon salaattihetkukuja ja erilaisia keittoja. Hieman keliin mukaan, riippuen mihin veneen kallistuskulma ja aalloilta aallolle sinkoilu antoi mahdollisuuden.

Yön pimetessä nautimme menosta ja myös salamailotulituksesta aluksi täysin purjein. Ilo loppui ukkosrintaman vyöryessä nopeasti päällemme.

Olen vapaavuorossa nukkumassa. Huuto ja tömistely kannella kantautuvat kajuuttaani. Kello on kaksi yöllä. Vene vatkaa holtittomasti, keula nousee ja mätkähtää voimalla aallon harjalta alas. Kurkkaan ulos. Täysi pimeys.

Ennestään toisilleen tuntemattomat seilorinaiset tiimiytyivät vahvaksi osaavaksi ryhmäksi.

Tuuli vinkuu vanteissa ja salamamat leiskuvat, tyrskyt huuhtovat kantta. Otsalamppujen valot suikailevat maston juurella. Kansivuorolaiset tempovat kipparin avustuksella isoa purjetta alas. Ruorinainen yrittää pitää konevoiman avulla venettä vastatuuleen. Isopurje tulee

Trogirin satamassa takana vasemmalta Anne Maria Mäkinen, Pirjo Uutela, Kaisa Koivunoro, Minna Kontio, Tiina Tuohi ja Merja Holma. Eturivissä vasemmalta Riitta Dersten, Marianne Seppälä, perämies Maarit Jaanti, kippari Raija Alapeteri ja Tiina Lehtinen.

sieltä alas vaikka väkisin tuolla draivilla. Ja on se sen näköinenkin. Hyvin on sidottu, ei vie tuuli mennessään. (Raija)

Siitäkin myräkästä selvisimme ja opimme. Ennakoiminen on avainsana.

Päivät merellä kuluivat nautiskellen. Aurinkoisissa keleissä purjehdimme kilpaa delfiinien kanssa täysin purjein, köyksiä rihmaten, elämäntarinoita kuunnellen tai lepäillen omassa vapaavuorossa.

Ennen köysien kiinnittämistä Maltalle, Gozon saaren *Mgarr Marinaan*, juhlistimme osuuden viimeistä päivää uiden ja snorklaten Blue Lagoonin kristallin kirkkaassa, turkoosissa lahdukassa. Tämän naisiston kotiin lähdön aika koitti seuraavana aamuna.

Viimeiselle taipaleelle

Viimeinen legi kohti Sardiniaa, Ibiza ja Espanjan rannikkoa alkoi. Kolmas naisisto valloitti veneen 18. lokakuuta aamutuimaan. Tämäkin naisisto oli valinnut juuri tämän osuuden yöpurjehdusten ja pitkien etappien vuoksi. Ja sitä saa, mitä tilaa.

Ensimmäinen etappi kohti Sisilian läntistä rannikkoa alkoi aurinkoisessa tuulessa. Yön kiidimme tähtitaivaan alla aaltojen huuhdellessa kantta.

Herääminen kolmen kansivuoroon on aina yhtä karua. Syvästä unesta täyteen touhuun pimeälle kannelle, menoon mihin milloinkin. Nyt oltiin vielä alkureissussa ja innokkuus pinnassa. Kuppi kahvia pentteristä ja tilannetta tutkimaan.

Tuulta on mukavasti takavasemmalta, mutta vanha maininki kiikuttaa reilusti ja jostain sivupilvestä heittää vettä, joten Vahinen punamustat niskassa lämmittävät sieluakin.

Tuuli nousee tasaisesti, joten päätetään pitää purjeet: fokka, reivattu iso ja mesaani. Toiveemme toteutuu, tuuli pysyy niin tasaisena, että hiulihei, nostamme iloisesti nopeutta aina aallonharjalla. Pyöritämme vuorollamme ruoria ja tuijotamme nopeusmittaria. Ei häitää, että vettä vihmoo tasaisesti tuulen mukana ja lippa vinoon. Ennätykseksi sillä vuorolla jää 11,4 solmua, joka tietysti koiravuoroa ilahdutti, mutta ihan voi seuraavan vuoron ilmeistä päätellä, että meren kyntämistä mielellään nukkujan kannalta voisi tehdä tasaisemmissakin olosuhteissa. (Mirja ja Sirpa)

Tuulen voimistuessa päivän aikana rantautuminen Sisilian länsirannikon Marsalan satamaan muuttuikin aika haasteelliseksi.

Sukeltaja töissä epäonnistuneen rantautumisen jälkeen Marsalan satamassa Sisiliassa.

Perämies kysyi puhelimitse meille paikkaa Marsalasta. 20 metrinen alus ja tarvitsemme kolme metriä vettä. Tulemme vastaan, tulkaa lähemmäs, niin näytämme paikan, vastaa satamamestari.

Ahtaan näköinen satama, johon käy tuuli. Hankala paikka viedä iso alus tuonne veneiden väliin. Rantautuminen epäonnistuu täysin. Tuuli painoi meidät muiden veneiden

Kolmas naisisto purjehtimassa Maltalta Benalmádenaan. Spa-osasto toimii leppoisissa keleissä. Edessä spa-vastaava Taina Roisko. Hoidoista nauttivat Minna Siren (vas.), Kirsi Sävelä, Kirsi Suvilehto ja takana kippari Raija Alapeteri.

Aamulla sukeltaja kävi tarkistamassa aluksen pohjan peräsimen ja potkurin. Kaikki kunnossa, seikkailu voi jatku

kiinnitysköyksiin ja lopulta jämähdimme pohjaan kiinni. Olimme siis tukevasti kiinni, mutapohjassa. Hävetti, mutta syy taisi olla kyllä sataman miesten, jotka ohjasivat meidät tuohon paikkaan. Ei se olisi onnistunut edes perä edellä. (Raija)

Aamulla sukeltaja kävi tarkistamassa aluksen pohjan, peräsimen ja potkurin. Kaikki kunnossa, seikkailu voi jatkua. Ehkäpä opimme taas jotain.

Yhdessä tekeminen lisäsi nautintoa, ja iloinen tekemisen meininki näkyi kaikessa. Trimmasimme purjeita ja väänsimme ruoria aaltojen rytmissä.

Monenlaista ihmeteltävää merellä

Öisin tähtitaivas ja kuutamoo kruunasivat kulkuamme. Se sama taivas, jota kaikki merenkulkijat katselevat öisin. Aikoinaan he suunnistivatkin tähtien avulla. Nyt meillä on elektroniikka apuna.

Yöosuksia Benalmádenan suuntaan oli jäljellä vielä kuusi.

Sardiniaan pääsimme yhden yön taktiikalla; tuulta ja bläkää vuorotellen.

Minna puristi peittoaan kostean lämpimässä peräkajuutan punkassa ja havahtui kannelta kuuluvaan huutoon: heitetäänkö kuolleet yli laidan? Ensi kertaa tämän porukan kanssa purjehtimassa ollut Minna pelästyi ja mielti oliko hän kuullut oikein. Mitä kannella oikein tapahtuu?

Ja kyllä, totta se oli, kannella lepäsi kuolleita – lintuja.

Hetkeä aikaisemmin olimme yövahdissa huomanneet lintuparven seuraavan Vahinen perävalon kajossa ja mastovalon ympärillä. Täysin pimeässä ja sateisessa yössä yhtäkkiä kuulumme vaimeita tömähdyksiä. Otsalampuilla näimme useita kuolleita lintuja kannella. Välimeri on julma pienille muuttolinnuille, jotka olivat väsyneet lentämään tuulisessa Välimeren yössä. Osa linnuista lepäsi ja keräsi voimia puomilla, mutta kaikkia emme pystyneet pelastamaan! Heitimme

Almuñécarin satamassa.

kuolleet yli laidan ja jatkoimme purjehdusta.
(Kirsi, Anu ja Riikka)

Sardinian Cagliariin satamassa meillä oli taas huoltotauko. Täydensimme ruokavarastoja, teimme huoltohommia, tankkasimme polttoainetta, nostimme yhden gasteista mastonhuippuun tarkistamaan kiinnitykset ja saimme puuttuvan seilorimme alukselle.

Kolmen vuorokauden osuudella kohti Ibiza kohtasimme useita harmaita aluksia. Naton sotaharjoitukset olivat käynnissä. Koimme jänniä hetkiä myös tutkassa huomatuun liikkuvan maalin suhteen, joka löytyi tähyttämällä ja valonheijastimella. Pienillä tuikuilla varustettu kalastusalus, joka meni todella läheltä yön pimeydessä.

Delfiinit pitivät meille seuraa joka päivä, jopa pikkuvalaatkin olivat seuranamme. Kolmeen päivään ja yöhön mahtui monenlaista menoa ja meininkiä. Uimapulahduksia, peränaisen synttärät, **Taran** spa-palvelut, **Mirjan** jalkahoidot, kannen pesua, laulua ja naurua ja tietenkin purjehdusta vaihtelevissa keleissä. Naisenergia ja ilon tunteet olivat käsin kosketeltavissa.

Baleaareilta kohti mannerta

Ibiza – onko tämä se sama kaupunki, jossa nuorena olimme monet olleet lomillamme. Se oli nyt täysin kuollut, odotetuista bileistä ei tietoaakaan.

Yhden yön osuuden Ibizalta kohti Cartagena aloitimme uintikeikalla läheisen saaren lahdukassa, joka oli tyhjiä poijuja

täynnä. Sinne oli helppo parkkeerata. Epäonninen uimarimme seikkaili rannalle saakka saaden meduusojen kosketuksesta isoja polttojälkiä reiteensä. Veneapteekki ja naisistossamme oleva lääkäri pelastivat pahimmalta.

Purjehdimme huimaa vauhtia kohti Espanjan mantereen rannikkoa, olimme hyvin aikataulussa. Rannikon läheisyydessä oli paljon muuta liikennettä, joka vaati tarkkaa seurantaa yön hetkinä pimeällä merellä. Tutka ja AIS-laite olivat nyt erittäin tärkeässä osassa tähyttämisen lisäksi. Muutama valaistu loistoristeilijä ohitti meidät ennen seuraavaa etappiamme.

Riemukas purjehduksen päätös

Cartagenan vanhakaupunki hurmasi meidät. Se oli kuin elokuvan kullisseista marmorisine katuineen ja vanhoine upeine rakennuksineen.

Seuraava kohteemme oli viehättävä Almuñécar, jonka saavutimme seuraavana iltapäivänä. Siellä pääsimme vihdoin rannalle uimaan ja illalla vielä kulttuuri-kierrokselle linnalle.

Seikkailu lähestyi loppuaan. Benalmádenan hienoon satamaan oli enää vain 40 mailia.

Uljas aluksemme lipui Benalmádenan *Puerto Marinan* laituriin vastaanottajien hurratessa. Naisistolla oli takanaan 14

Saapuminen Benalmádenan *Puerto Marinaan*. Tällä naisitolla on takana yli 1000 merimailia. Kuvassa keulasta Kirsi Suvilehto, Kirsi Sävelä, Anu Kuoppala, Riikka Asplund, perämiesharjoittelija Paula Rissanen, Sirpa Karjalainen, perämies Raija Alapeteri, Taina Roisko, Minna Siren, Mirja Rosenberg ja Haye Gordin.

Olé-fakta | Naispurjehtijat Sailing Ladies ry

Naispurjehtijat Sailing Ladies ry on seura, jossa toteutetaan samanhenkisten ryhmäläisten haaveita, kehitetään taitoja ja vastataan erilaisiin purjehdusharrastukseen liittyviin haasteisiin. Kokeneemmat purjehtivat jakavat seurassa osaamistaan ja kokemustaan. Novisiit löytävät purjehtimisen mielenkiintoisen maailman ja rohkaistuvat ottamaan vastuuta oppimisen ja onnistumisien myötä.

Lisätietoa: www.naispurjehtijat.fi

Tietoa Purjelaivasäätiön aluksista ja toiminnasta: www.staf.fi

päivää ja peränaisella viisi viikkoa. Mailoja oli matkattu yhteensä noin 2 000, ja viimeinen osuus Gozolta Benalmádenaan oli pituudeltaan noin 1 000 mailia.

Aurinko paistoi ja kuohuviinille oli nyt paikka. ■

Kursivoidut kohdat perustuvat purjehtijoiden omaan blogiin.

Kirjoittaja on Naispurjehtijat – Sailing Ladies ry:n koulutuspäällikkö ja veneilykouluttaja. Hän osallistui purjehdukselle kipparina ja perämiehenä.